

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِ نَامِ خَداوَنْدِ رَحْمَنْگَرِ مُهَرَيَانِ
وَالسَّمَاءِ وَالْطَّارِقِ ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به آسمان و آن اختر شبگرد

مکارم: سوگند به آسمان و کوینده شب.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْطَّارِقُ ﴿٢﴾

فولادوند: و توجه دانی که اختر شبگرد چیست

مکارم: و تو نمی‌دانی کوینده شب چیست؟!

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾

فولادوند: آن اختر فروزان

مکارم: همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکیها.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾

فولادوند: هیچ کس نیست مگر اینکه نگاهبانی بر او [گماشته شده] است

مکارم: (به این آیت بزرگ الهی سوگند) که هر کس مراقب و حافظی دارد.

فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

فولادوند: پس انسان باید بنگرد که از چه آفریده شده است

مکارم: انسان باید نگاه کند که از چه چیز آفریده شده؟!

خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾

فولادوند: از آب جهنده‌ای خلق شده

مکارم: از یک آب جهنده آفریده شده است.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالْتَّرَأْبِ ﴿٧﴾

فولادوند: [که] از صلب مرد و میان استخوانهای سینه زن بیرون می‌آید

مکارم: آبی که خارج می‌شود از میان «پشت» و «سینه‌ها».

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾

فولادوند: در حقیقت او [= خدا] بر بازگردانیدن وی بخوبی تواناست

مکارم: (کسی که او را از چنین موجود ناچیزی آفرید) می‌تواند او را بازگرداند.

﴿٩﴾ يَوْمَ ثُبَّلَ السَّرَّائِرُ

فولادوند: آن روز که رازها [همه] فاش شود

مکارم: در آن روز که اسرار پنهان آشکار می‌شود.

﴿١٠﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِيرٌ

فولادوند: پس او را نه نیرویی ماند و نه یاری

مکارم: و برای او هیچ نیرو و یاوری نیست.

﴿١١﴾ وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ

فولادوند: سوگند به آسمان بارش انگیز

مکارم: سوگند به آسمان پریاران!

﴿١٢﴾ وَالأَرْضُ ذَاتُ الصَّدْعِ

فولادوند: سوگند به زمین شکافدار [آماده کشت]

مکارم: و سوگند به زمین پرشکاف (که گیاهان از آن سر بر می‌آورند).

﴿١٣﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٌ

فولادوند: [که] در حقیقت قرآن گفتاری قاطع و روشنگ است

مکارم: که این یک سخن حق است.

﴿١٤﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

فولادوند: و آن شوخی نیست

مکارم: و شوخی نیست.

﴿١٥﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

فولادوند: آنان دست به نیرنگ می‌زنند

مکارم: آنها پیوسته حیله می‌کنند.

﴿١٦﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: و [من نیز] دست به نیرنگ می‌زنم

مکارم: و من در مقابل آنها چاره می‌کنم.

﴿فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلْهُمْ رُوَيْدًا ﴾ ۱۷

فولادوند: پس کافران را مهلت ده و کمی آنان را به حال خود واگذار

مکارم: حال که چنین است کافران را اندکی مهلت ده (تا سزای اعمالشان را ببینند).

